

tror, at Udgifterne ville blive væsentlig de samme, hvis man fastsætter Antallet til 3 og lader Fyn faa en egen Landsret. Jeg vil henstille til Landstingets Overvejelse, om det ikke turde være det rigtigste. Ganske vist har Tanken været fremme i Folketinget uden at vinde Bifald, men det kunde jo være, at man her i Landstinget vil se noget anderledes paa den, og det er derfor, jeg nu har tilladt mig at bringe den frem her.

Naar jeg har begæret Ordet, var det nærmest for at fremsætte denne Henstilling, men jeg skal dog endnu tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. For det første vil jeg sige, at Fordelingen af det Antal Politibetjente, som man har ment, Statskassen skulde betale, ikke er sket med det tilbørlige Hensyn til Købstædernes Krav. Jeg tror, man har forfordelt Købstæderne, idet der er kommet et efter Forholdet for stort Antal Betjente paa Landet, og et meget for lille Antal til Købstæderne. Jeg vil ogsaa henstille til Tingets Overvejelse, om dette ikke kunde ændres i Købstædernes Favør.

I en hvilken som helst Retsordning vil det kunne forekomme, at en uskyldig bliver anholdt eller fængslet, og det turde være, at de Misbrug, som ere skete ogsaa herhjemme i Danmark i denne Henseende, ere en af de Grunde, hvorfor den almindelige Bevidsthed herhjemme ønsker en Forandring i Retsordningen. Man maa med megen Glæde indrømme, at saavel Kommissionen som nu ogsaa Folketinget har taget stærkt Hensyn til denne Side af Sagen. Der er jo i det foreliggende Forslag opstillet skærpede Betingelser for, at en Mand kan anholdes eller fængsles. Men der er dog her noget, som jeg tror, endnu mangler med Hensyn til Anholdelser. Hvorledes ere Forholdene nu? De ere jo saaledes, at en anholdt kan holdes i Arrest eller være Friheden berøvet i 3 — eller er det ikke 4 — Gange 24 Timer. Dersom der ikke afsiges en Fængslingskendelse, løslades han, og dermed er man saa færdig med ham. Der er ikke nogen Maade, hvorpaa den uskyldig anholdte kan faa Oprejsning. Dersom han har været fængslet efter en Fængslingskendelse, kan han faa Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest, men saa vidt jeg ved, kan den, som kun har været anholdt, ikke faa nogen som helst Oprejsning, endskønt han har været udsat for en meget haard Behandling. Vi gøre jo ikke herhjemme Forskel paa Fængsler for anholdte og Fængsler for andre arresterede; de sættes

i Reglen i den samme Celle. Den anholdte er blevet bortrevet fra sin Familie og fra sin Forretning, alt sammen noget, som kan tilføje ham personlig Krænkelse og maaske stort Tab, men der er ingen Maade, hvorpaa han kan faa nogen som helst Erstatning eller Oprejsning. Jeg kender Tilfælde, hvor en saadan anholdt, efter at han er bleven løsladt, har henvendt sig til vedkommende Dommer og anmodet om at faa en Erklæring for, at han har været uskyldig anholdt, men Dommeren har svaret: Jeg har intet med Dig at gøre, jeg giver Dig ikke nogen saadan Erklæring, det har jeg ikke nogen som helst Forpligtelse til. Jeg kender et Tilfælde, hvor en saadan Mand, fordi der efter hans Mening var sat en Plet paa hans Navn — og det var der — og paa Grund af den Krænkelse, der var overgaaet ham, maatte forlade den Egn, hvor han boede og var almindelig agtet. Jeg kender et Tilfælde, hvor en Underretsdommer har søgt at bøde paa den Mangel, der efter min Mening paa dette Punkt er i Lovgivningen. Efter at han havde anholdt en Mand, men ladet ham gaa igen, udstedte han en Erklæring i et Blad, hvori han sagde: Jeg har haft Anledning til at anholde denne Mand, men jeg har løsladt ham, fordi han ikke var skyldig, og da der ikke gives mig noget som helst andet Middel til at give denne Mand en Oprejsning end dette, at jeg skriver det i et offentligt Blad, saa gør jeg det og erklærer herved, at han er uskyldig. Det er Forhold, som jeg tror trænge til en Forandring, men jeg ser med megen Beklagelse, at der i det foreliggende Forslag ikke er taget Hensyn hertil. Der staar, at den, der har været fængslet ifølge Kendelse, kan efter den gældende Lov om uforskyldt Varetægtsfængsel faa en Erstatning. Men der staar intet om, at den, der kun har været anholdt, kan faa enten en Erstatning eller en Erklæring om, at han har været uskyldig anholdt. Dette sidste mener jeg dog i alt Fald, vi maa se at faa ind i den ny Retsforfatning, at naar Dommeren eller Politiet har taget fejl, saa skal der gives den Mand, som man har begaaet et Misgreb imod, den Oprejsning, der efter Omstændighederne kan gives ham, og det mindste turde dog i saa Fald være det, at han faar en Erklæring fra Vedkommende om, at han har været uskyldig anholdt.

Jeg vil endnu benytte Lejligheden til at sige, at der er adskillige af de Ændringer, Folketinget har foretaget i Kom-